

hand, it can be perceived as an opportunity for learning about a different educational system and drawing comparisons in order to generate new and effective teaching solutions.

Exploring *Thinking and Learning Through Children's Literature* can show how teaching literature to children is a multi-layered process, rich in challenges and creative potential. The variety of ideas, advice and resources, supported with a clear, positive and motivating expression, make the book accessible and understandable to both practitioners in need of new knowledge and students and researchers of children's literature. While they do suggest many practical ideas, Martinez, Yokota and Temple believe that using this book should only be a starting point in exploring possibilities for raising lifelong readers. Teaching literature to children, as the title itself says, should be a never-ending process of both thinking and learning.

Katarina Kralj

Dnevnik kao književna vrsta

Dragica Dragun. 2016. *Dnevnička proza u hrvatskoj književnosti za djecu i mlade*. Osijek: Ogranak Matice hrvatske u Osijeku. 207 str. ISBN 978-953-242-116-3

Objavljivanjem znanstvenih radova o djelima koja su namijenjena djeci i mladima pokazuje se da takva književnost itekako otvara prostor za nova književnoteorijska proučavanja. Samim time, dječja književnost i književnost za mlade otkriva svoje vrijednosti.

Dragica Dragun autorica je koja je u svojoj knjizi *Dnevnička proza u hrvatskoj književnosti za djecu i mlade* u središte svojega znanstvenoga rada stavila upravo djela koja se tiču dječje i adolescentske publike. U „Uvodnoj bilješci“ autorica se prisjeća zgrade s putovanja na kojemu je kupila dnevnik. Iako nije vodila bilješke, dnevnik ju je zainteresirao za čitanje autobiografske proze što je prvo rezultiralo doktorskom disertacijom o dnevničkoj prozi, a naposljetku i objavljivanjem knjige.

Knjiga je podijeljena u tri veće cjeline s podnaslovima. U prvoj cjelini naslova „Dnevnik – model autobiografske proze“ Dragun predstavlja postojeća teorijska promišljanja o autobiografskoj prozi. U tome kontekstu osvrće se na začetke teorijskih proučavanja autobiografske proze u Hrvatskoj, problematizira autobiografiju kao žanr, detektira signale prepoznavanja autobiografskoga teksta te nudi razlikovne odrednice autobiografije i autobiografske fikcije. Također, posebnu pozornost usmjerava na dnevnik kao autobiografski žanr i na karakteristike dnevničke proze kao što su opozicija subjektivnosti i objektivnosti, kronologija pripovijedanja, naratološke odlike dnevničkoga diskursa, itd. Pritom se oslanja na teorijska promišljanja Andreje Zlatar, Gérarda Genettea, Philippea Lejeunea, Helene Sablić Tomić i dr.

U drugoj cjelini naslova „Dnevnička proza za djecu i mlade“ Dragun definira korpus od 22 naslova namijenjenih djeci i mladima koji će poslužiti za analiziranje dnevničkoga diskursa. Djela obuhvaćaju vremenski raspon od 1938. do 2015. godine čiji niz započinje djelom Zore Ruklić *Iz dnevnika jedne djevojčice*. Prije samih analiza i interpretacija dnevničkih tekstova, autorica iznosi svoja opažanja o pojavi dnevničke sintagme u naslovima djela. Naime, konstatira da se u dnevničkoj prozi za djecu i mlade dnevnička sintagma javlja u samome naslovu ili podnaslovu, a ponekad je izostavljena što potkrjepljuje

primjerima. Proza je analizirana kronološki s obzirom na godine prvih izdanja, a fokus je stavljen na tekstove objavljene nakon 2000. godine. Kako pojašnjava, uzrok toga jest sve veća pojavnost dnevnčkih tekstova u suvremenome vremenu, kao i porast zanimanja za njihovim teorijskim i analitičkim proučavanjem.

U posljednjoj cjelini naslova „O modelima dnevničke proze za djecu i mlade“ Dragun sažeto predstavlja zaključke dobivene analitičkim razmatranjima djela usustavljajući svojevrstne modele dnevničke proze. Pritom izdvaja tipove kronologijske organizacije dnevničkoga diskursa, osvrće se na tematsku razinu djela, karakterizaciju dnevničkih subjekata, odnos autor/pripovjedač/lik, metatekstualne dnevničke dijelove te interakciju diskursnih obilježja dnevnika i fikcionalnih žanrova.

Znanstveni rad Dragice Dragun predstavljen u knjizi *Dnevnička proza u hrvatskoj književnosti za djecu i mlade* zasigurno predstavlja vrijedan doprinos kako u kontekstu znanosti o književnosti uopće, tako i u kontekstu proučavanja dječje književnosti. Ipak, primjetna je nedostatnost autoričine slobode u konstruiranju vlastitih pristupa što je iskazano kroz gotovo posvemašnje oslanjanje na već postojeću teoriju o autobiografskome diskursu. No, objedinjavanje referentne literature u teorijskim dijelovima knjige, kao i analitička promišljanja dnevničke proze pružaju dobar oslonac za neka buduća istraživanja, ali i bolje razumijevanje kompleksnosti autobiografske proze.

Kristina Slunjski